

ALAPVETŐ JOGOK BIZTOSA
AZ ENSZ NEMZETI EMBERI JOGI INTÉZMÉNYE

NAIH nyilvántartási szám: 40689

Az alapvető jogok biztosának

JELENTÉSE

az AJB-1359/2018. számú ügyben

Érintett szerv: önálló bírósági végrehajtó

2018.

**Az alapvető jogok biztosának
Jelentése
az AJB-1359/2018. számú ügyben**

Az eljárás megindítása

A panaszos hivatalomhoz írt beadványában egy önálló bírósági végrehajtó eljárását sérelmezte. Panaszbeadványában előadta, hogy 77.055 forintos kölcsöntartozás miatt végrehajtási eljárás indult vele szemben. Miután a panaszos az MKK Magyar Követeléskezelő Zrt kezdeményezésére indult végrehajtási eljárásról tudomást szerzett, személyesen kereste fel az önálló bírósági végrehajtót, és részletfizetés engedélyezését kérte. A végrehajtó a panaszos kérelmét figyelmen kívül hagyta, és a végrehajtási eljárást folytatta, a panaszos lakóingatlanára több alkalommal is árverést tűzött ki.

A beadvány alapján felmerült az Alaptörvényben nevesített jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelményének és a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmének, illetve azok sérelme közvetlen veszélyének a gyanúja. Tekintettel erre az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (továbbiakban: Ajbt.) 18. §-a és a 20. § (1) bekezdése alapján vizsgálatot indítottam.

Érintett alapvető jogok és alaptörvényi elvek

- A jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelménye: „Magyarország független, demokratikus jogállam.” (Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés)
- A hatósági ügyek tisztességes intézése: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.” (Alaptörvény XXIV. cikk (1) bek.)

Alkalmazott jogszabályok

- Az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (Ajbt.)
- A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.)
- A bírósági végrehajtási ügyvitelről és pénzkezelésről szóló 1/2002. (I.17.) IM rendelet (Vüsz.)
- A bírósági végrehajtói díjszabásról szóló 35/2015.(XI.10.) IM rendelet

A megállapított tényállás

A vizsgálat eredményessége érdekében az Ajbt. 21. § (1) bekezdés a) pontja alapján megkerestem az ügyben illetékes önálló bírósági végrehajtót, és tájékoztatást valamint az eljárás iratainak megküldését kértem. A végrehajtó válaszában arról tájékoztatott, hogy a panaszos részletfizetési kérelmére írásban válaszoltak, de adminisztrációs hiba miatt az iratot csak 10 hónappal később postázták. A postázást követően a panaszos a részletfizetést engedélyező levelet átvette, de részletfizetési kötelezettségének nem tett eleget, ezért vele szemben ingatlan végrehajtást foganatosítottak. Az ingatlan végrehajtás során a panaszos lakóingatlanára kitűzött második árverés is eredménytelen volt, így panaszosnak nem kellett elhagynia az otthonát. Tájékoztatásában a végrehajtó kiemelte, *ha a követelés letiltás eredményeként kiegyenlítést nyer, a folyamatos ingatlan-árverési hirdetményt törlik az EÁR-ból.*

Az önálló bírósági végrehajtó a tájékoztató levelével egyidejűleg megküldte az ügy iratait, melyekből az alábbiakat állapítottam meg.

A panaszos ügyében a közjegyző *77.055 forintos kölcsöntartozás* miatt 2016. március 9-én állított ki végrehajtási lapot. A panaszos (adós) jövedelmének és lefoglalható vagyontárgyainak felkutatására tett végrehajtói intézkedéseket követően, a hatóságok és szervezetek vezette nyilvántartások megkeresése után ismertté vált, hogy *panaszos foglalkoztatást helyettesítő támogatásban részesül, és tulajdonában egyetlen a tényleges lakóhelyéül szolgáló lakóingatlan van.* A végrehajtási költség MKK Magyar Követeléskezelő Zrt végrehajtást kérő általi megelőlegezését követően, 2016. július 7-én a panaszos végrehajtói felhívást kapott a tartozás haladéktalan megfizetésére. 2016. július 12-én a panaszos részletfizetés engedélyezését kérte, hivatkozással arra, hogy egyetlen jövedelme 22.800 –Ft. A végrehajtó a panaszos kérelmére július 21-én engedélyezte a részletfizetést havi 20.000 forintos törlesztő részlettel, egyúttal tájékoztatta a panaszost: *„az eljárás szünetelését az első részlet megfizetését követően állapítom meg”.* A részletfizetést engedélyező levelet a panaszos részére nem postázták, annak kiadására 2017 májusában került sor.

2016. augusztus 1-jétől a panaszos közfoglalkoztatási jogviszony keretében végzett munkát. Tekintettel a panaszos foglalkoztatottságára a végrehajtó 2016. szeptember 1-jén letiltást adott ki, melyben felhívta a Magyar Államkincstárt panaszos járandóságából levonás teljesítésére. Szeptember 8-án a MÁK tájékoztatta a végrehajtót a letiltás előjegyzéséről. A MÁK tájékoztatása alapján a végrehajtó 2016. szeptember 16-án jegyzőkönyvet állított ki, melyben tekintettel arra, hogy a munkáltató a letiltás előjegyzését igazolta, a végrehajtás szünetelését állapította meg.

2016 novemberében a végrehajtást kérő a panaszos lakóingatlanára végrehajtási jog bejegyzését kérte. A földhivatal a végrehajtási jogot 2017 januárjában bejegyezte a tulajdoni lapra. A végrehajtási jog bejegyzését követően a végrehajtó értékbizonyítvány kiállítása céljából 2017. március 16-án megkereste a panaszos lakóhelye szerint illetékes polgármesteri hivatalt. A polgármesteri hivatal által kiadott értékbizonyítvány a lakóingatlan becsértékét 1.100.000 –Ft-ban határozta meg. 2017. május 17-én a végrehajtó a végrehajtást kérő nyilatkozatát kérte arról, hogy kéri-e a lakóingatlan árverésének kitűzését. Tekintettel arra, hogy a végrehajtást kérő az árverés kitűzését kérte, az árverés tényét a földhivatal az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezte. A részletfizetés engedélyezéséről szóló iratot 2017. május 18-án postázták a panaszos részére, aki azt 2017. május 25-én vette át. A panaszos az engedélyező irat kézhezvételét követően nem teljesített részletfizetést.

2017. augusztus 16-án a végrehajtó árverési hirdetményt adott ki, melyben a vételi ajánlattétel lehetőségét 2017.08.25-től 2017.10.24-ig terjedő időtartamban biztosította. Az árverésről készült licitnapló tanúsága szerint az árverés időtartama alatt nem érkezett vételi ajánlat, így a panaszos lakóingatlanára kitűzött árverés eredménytelenül zárult.

Az árverés lezárását követően a végrehajtó megkereste az OEP területi igazgatóságát, és nyilatkozatot kért a panaszos munkabéréről, munkabér jellegű egyéb járandóságáról. A vételi ajánlattételre nyitva álló határidő zárónapján a végrehajtó újabb árverést tűzött ki, melynek során a vételi ajánlat megtételére egy újabb, 2017.11.06.-tól 2018.01.05-ig terjedő határidőt szabott. 2017. október 25-én a végrehajtó ismételen az árverés sikertelenségéről értesítette a panaszost és a végrehajtást kérőt.

2017 novemberében a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal tájékoztatta a végrehajtót arról, hogy a panaszos 2016 decembere óta foglalkoztatást helyettesítő támogatásban részesül.

Az árverési licitnapló tanúsága szerint a második árverésen sem érkezett panaszos ingatlanára vételi ajánlat, így az ingatlanra vezetett végrehajtás is sikertelenül zárult. A végrehajtó jegyzőkönyvben rögzítette a második árverés sikertelenségét, majd a jegyzőkönyvet a panaszosnak és a végrehajtást kérőnek is megküldte.

2018. január 30-án a végrehajtó jegyzőkönyvben rögzítette, hogy *a panaszosnak lefoglalható, értéket képviselő ingó vagyona nincs, gépjárművel nem rendelkezik, munkaviszonyban nem áll, letiltható jövedelemmel nem rendelkezik, továbbá a Vht 47. §-a szerinti, jövedelmi és vagyoni helyzetet feltáró adatbeszerzések nem vezettek eredményre, a lefolytatott ingatlan árverések sikertelenül zárultak, követelése fejében a végrehajtást kérő az ingatlant nem vette át. A végrehajtó a jegyzőkönyv kiállításával egyidejűleg az eljárás ügyviteli lezárásaként végrehajtási díjjegyzéket állított ki.*

2018. január 31-én a végrehajtó folyamatos árverési hirdetményt tett közzé az árverési hirdetmények elektronikus nyilvántartásában, megállapítva az eljárás szünetelését mindaddig, amíg az ingatlanra vételi ajánlatot tenni kívánó árverező nem kéri felhasználói nevének és jelszavának aktiválását, illetve amíg a végrehajtást kérő 3 hónap elteltével nem kéri újabb árverés kitűzését.

A végrehajtó 2018. április 9-én hivatalomhoz intézett átiratában arról tájékoztatott, hogy tekintettel a munkabérletiltás foganatosítására az árverési hirdetmény a felhasználók számára nem elérhető. Amennyiben a követelés a letiltás eredményeként kiegyenlítést nyer, úgy azt törlik az EÁR-ból.

A vizsgálat megállapításai

I. A hatáskör tekintetében

A feladat- és hatáskörömet, valamint ennek ellátásához szükséges vizsgálati jogosultságaimat az Ajbt. határozza meg. A törvény 18. § (1) bekezdése szerint az alapvető jogok biztosához bárki fordulhat, ha megítélése szerint közigazgatási szerv, helyi önkormányzat, nemzetiségi önkormányzat, kötelező tagság alapján működő köztestület, a Magyar Honvédség, rendvédelmi szerv, közigazgatási jogkörben eljáró egyéb szerv e jogkörében, nyomozó hatóság vagy az ügyészség nyomozást végző szerve, közjegyző, törvényszéki végrehajtó, *önálló bírósági végrehajtó* vagy közszolgáltatást végző szerv (a továbbiakban együtt: hatóság) tevékenysége vagy mulasztása a beadványt tevő személy alapvető jogát sérti vagy annak közvetlen veszélyével jár (a továbbiakban együtt: visszásság), feltéve, hogy a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségeket – ide nem értve a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát – már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

A fentiek értelmében az ombudsman vizsgálati jogosultsága egyértelműen kiterjed az önálló bírósági végrehajtó eljárására.

Az Ajbt. 28. § (1) bekezdése szerint az alapvető jogok biztosá az általa lefolytatott vizsgálatról jelentést készít, amely tartalmazza a feltárt tényeket és az ezeken alapuló megállapításokat és következtetéseket.

II. Az érintett alapvető jogok és alaptörvényi elvek tekintetében

Az alapvető jogok biztosá egy adott társadalmi probléma mögött álló összefüggésrendszer feltárása során *autonóm, objektív módon, kizárólag alapjogi érvek* felsorakoztatásával és összevetésével tesz eleget az Alaptörvényben kapott mandátumának. Álláspontom szerint az ombudsman akkor jár el helyesen, ha következetesen, zsinórmértékként támaszkodik az Alkotmánybíróság alapvető jogállami garanciákkal és az alapjogok tartalmával kapcsolatos elvi megállapításaira, valamint az egyes alapjogi tesztekre.

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerint *Magyarország független, demokratikus jogállam.* Az Alkotmánybíróság több határozatában rámutatott, hogy a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jobbiztonság.

A testület 9/1992. (I. 30.) AB határozatában részletesen kifejtette, hogy a jogbiztonság az állam kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is *világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak* legyenek a norma címzettjei számára. A jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények kiszámíthatóságát is. Csakis formalizált eljárási szabályok megkövetelésével és betartásával működhetnek alkotmányosan a jogintézmények. Az alanyi jogok és kötelezettségek érvényesítésére szolgáló eljárási garanciák, a formalizált eljárás tehát a jogbiztonság alkotmányos elvéből következnek. Megfelelő eljárási garanciák nélkül működő eljárásban a jogbiztonság szenved sérelmet. A jogbiztonság igénye nemcsak az, hogy a jogszabályok, hanem a jogalkalmazók döntési megfontolásai, *az egyedi ügyekben hozott döntések is* átláthatóak, követhetők legyenek, vagyis a közhatalmi szervek hatáskörgyakorlása, feladatellátása is megfeleljen az előreláthatóság, megismerhetőség és kiszámíthatóság követelményének.

A jogbiztonság követelményéből adódóan az *alaptörvényi elveknek, követelményeknek egyedi ügyekben is érvényesülniük kell. Ennek egyik garanciája a végrehajtási eljárás törvény alá rendeltsége, a végrehajtási ügyvitel szabályozottsága, valamint az ügyvitel Végrehajtói Kar hivatali szerve által végzett időszakos visszaellenőrzése.*

Az Alkotmánybíróság 6/1998. (III. 11.) AB határozatában leszögezte, hogy a tisztességes eljárás követelménye olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet megítélni. A tisztességes eljárás követelménye a hatósági ügyek intézése során túlmutat az eljárás legalitásán. Az Alaptörvény XXIV. cikkének érvényesüléséhez nem elegendő, ha a hatóságok betartják az ügy elintézésére irányadó anyagi és eljárási jogszabályokat, hanem szükséges az is, hogy mind az egyedi ügyintézés, mind az arra irányadó jogszabályok segítsék az ügyféli jogok érvényesülését. A jogállamiság és az abból fakadó tisztességes eljárás követelményének tehát nem csak a szabályozási szinten, hanem a jogalkalmazó szervek mindennapi gyakorlatában is folyamatosan érvényesülnie kell.

A végrehajtásra vonatkozó törvényi és rendeleti szabályok végső célja a tisztességes eljáráshoz való jog érvényesülésének biztosítása. A tisztességes eljáráshoz való jog immanens része a részrehajlás nélküli ügyvitel követelménye, vagyis az eljárási szabályok oly módon való alkalmazása, amely biztosítja az eljárási garanciák maradéktalan érvényesülését a konkrét egyedi ügyben is.

Az eljárási szabályok alkalmazása során figyelemmel kell lenni az ügyfél alapjogaira és méltányolható érdekeire. Az eljárás – így a végrehajtási eljárás során is – tisztázni kell a tényállást. A tényállás tisztázása nem céltalan eljárást jelent, az eljárásnak ebben a szakaszában az eljáró szerv vagy személy (végrehajtó) azokat a releváns tényeket tárja fel, amelyek döntésének alapját képezik. (165/2011. (XII.20.) AB határozat) A végrehajtási eljárás során feltárt tények döntéshozatali alapul szolgálnak. A végrehajtónak döntését a feltárt tényekre, az eljárás alanyainak alapjogaira, méltányolható érdekeire figyelemmel kell meghoznia, ez adja eljárása tisztességességének garanciáját.

III. Az ügy érdemében

Az Alaptörvény 30. cikk (1) bekezdése szerint az alapvető jogok biztosa alapjogvédelmi tevékenységet lát el, eljárását bárki kezdeményezheti. Ugyanezen cikk (2) bekezdése alapján az alapvető jogok biztosa az alapvető jogokkal kapcsolatban tudomására jutott visszasságokat kivizsgálja vagy kivizsgáltatja, orvoslásuk érdekében általános vagy egyedi intézkedéseket kezdeményez.

Az Ajbt. 21. § (1) bekezdésének a) pontja szerint az alapvető jogok biztosa vizsgálata során a vizsgált hatóságtól az általa lefolytatott eljárással, illetve az eljárás elmulasztásával kapcsolatban adatokat és felvilágosítást kérhet.

Az alapvető jogok biztosa megkeresésének az általa megállapított határidőn belül eleget kell tenni. Ez a határidő nem lehet rövidebb tizenöt napnál. A hivatkozott törvényi felhatalmazás alapján megkerestem az önálló bírósági végrehajtót, akinek válaszadási kötelezettsége ugyancsak a törvényen alapul. *Az önálló bírósági végrehajtó válaszadási kötelezettségének eleget tett, a kért iratokat rendelkezésemre bocsátotta.*

1) A Vht. 7. §-a szerint a pénzkövetelést elsősorban a pénzforgalmi szolgáltatónál kezelt, adós rendelkezése alatt álló összegből, az adós munkabéréből, egyéb járandóságából, díjazásából kell behajtani. Ha előre látható, hogy a követelést a munkabérre, a pénzforgalmi szolgáltatónál kezelt összegre vezetett végrehajtással nem lehet viszonylag rövidebb időn belül behajtani, az adós bármilyen lefoglalható vagyontárgya végrehajtás alá vonható. Ingatlant azonban csak akkor lehet értékesíteni, ha a követelés az adós egyéb vagyontárgyaiból nincs teljesen fedezve, vagy csak aránytalanul hosszú idő múlva elégíthető ki. *Ha az adóssal szemben indított végrehajtás során behajtandó követelés összege nem haladja meg az 500.000 –Ft-ot, az egyéb feltételek fennállása esetén árverés akkor tűzhető ki, és a lakóingatlan becsértéke akkor állapítható meg, ha az adós a végrehajtó által engedélyezett részletfizetést nem teljesítette.*

A panaszos 2016 júliusában 77.055 –Ft-os tartozásának visszafizetése céljából részletfizetés engedélyezését kérte, ami alapján a végrehajtó a panaszos részére havi 20.000 –Ft-os részletekben való teljesítést engedélyezett.

A végrehajtás során beszerzett adatok alapján a végrehajtó számára ismertté vált, hogy a panaszos foglalkoztatást helyettesítő, végrehajtás alá nem vonható támogatásban részesül, melynek összege havi 22.800 –Ft, és amely panaszos egyetlen jövedelme. A végrehajtó ennek a végrehajtási eljárás során tisztázott ténynek a figyelmen kívül hagyásával állapította meg a panaszos részére a havi 20.000 –Ft-os részletfizetést, amellyel gyakorlatilag a panaszost teljesíthetetlen feltétel elé állította.

A Vht. indokolása szerint a végrehajtó által engedélyezett részletfizetés célja elsődlegesen az, hogy a végrehajtás adósa legalább korlátozott körben kapjon lehetőséget arra, hogy tartozását önként, anyagi helyzetéhez mérten vállalható részletekben teljesíthesse, és ez idő alatt ne kerüljön sor vele szemben további végrehajtási cselekmények foganatosítására. A végrehajtó azzal, hogy panaszos számára teljesíthetetlen részletet állapított meg a részletfizetés céljával ellentétesen döntött, és ezzel a tartozás legalább egy része megtérülésének lehetőségét is elzárta.

A részletfizetési kedvezményt a végrehajtónak minimum egy évre kell megállapítania. A részletfizetés megállapításáról és annak tartalmáról a végrehajtó jegyzőkönyvet készít, amit a felek számára is köteles kézbesíteni. A panaszossal szemben indult végrehajtási eljárásban a részletfizetés megállapítását tartalmazó jegyzőkönyv kézbesítése adminisztrációs hiba miatt elmaradt. A jegyzőkönyv postázására a részletfizetés engedélyezésétől számítva 10 hónappal később, 2017. május 18-án került sor, aminek alapján a panaszosnak az első részletet 2017 júniusában kellett volna befizetnie. A Vht. 7.§ (2) bekezdése úgy fogalmaz, hogy a lakóingatlan becsértéke akkor állapítható meg (az ingatlan-végrehajtás akkor indítható el), ha az adós a végrehajtó által megállapított részletfizetést nem teljesítette.

A panaszos ügyében a végrehajtó tudomással bírt arról, hogy a megállapított részletet annak összege miatt a panaszos a havi jövedelme és a rendelkezésére álló pénzeszközei alapján nem képes teljesíteni. Azt, hogy a végrehajtó teljes mértékben tisztában volt ezzel az is tükrözi, hogy a Vht. 7. § (2) bekezdésében foglalt előírással ellentétben az ingatlan becsértékét még a részletfizetésről szóló jegyzőkönyv panaszos részére történő kézbesítése előtt megállapította. A végrehajtó ezzel már akkor az ingatlan-végrehajtásra készült, amikor a panaszos a részletfizetés engedélyezéséről még nem is tudott.

A végrehajtó a részlet meghatározásakor nem vette figyelembe az egyéni körülményeket, elmulasztotta a részletfizetés engedélyezésének közlését, valamint az ingatlan becsértékét a részletfizetés teljesítésére nyitva álló határidő lejárta előtt állapította meg. Mindezek alapján megállapítom, hogy a végrehajtó a panaszos ügyében lefolytatott eljárása során a jogállamisággal és a hatósági ügyek tisztességes intézéséhez való joggal összefüggésben visszásságot okozott.

2) A végrehajtási eljárás megindításakor a végrehajtó arra tekintettel állapította meg a végrehajtási eljárás szünetelését, hogy a panaszos foglalkoztatást helyettesítő támogatásban részesült, mely a Vht. 74. § b) pontja alapján mentes a letiltás alól.

A Vht. 52. §-a szerint *a végrehajtás szünetel, ha az adósnak nincs lefoglalható vagyontárgya, illetőleg a lefoglalt vagyontárgy értékesítése sikertelen volt.* A végrehajtás szünetelésének Vht. 52. §-ában meghatározott okai az eljárástól függetlenül keletkező objektív körülmények, felmerülésük az eljárás eredményességét veszélyeztetik, ezért felmerülésükkor az eljárást ügyviteli szempontból befejezettnek kell tekinteni. A szünetelést nem elrendelni, hanem megállapítani kell abban az esetben, ha az adós fizetése képtelen, és lefoglalható vagyontárgyának értékesítése sikertelen volt. A szünetelést a végrehajtó állapítja meg. A törvényi rendelkezéstől eltérő más oka a szünetelésnek nem lehet. *A szünetelés körülményeinek fennállása hiányában a szünetelés ténye nem állapítható meg.* A szünetelés állapota véglegessé is válhat. A végrehajtási eljárásban az is elképzelhető, hogy az ideiglenesnek tartott akadály végül hosszabb ideig fennáll és elévüléshez vezet. A szünetelés alatt eljárási cselekményeket nem lehet végezni, a végrehajtó eljárási cselekményt nem foganatosíthat. A Vht. biztosítja [52/A.§ (2) bekezdés] azt is, hogy amennyiben a követelés behajtására reális esély van, a végrehajtó újból végrehajtási cselekményeket foganatosíthatson.

Megállapítom, hogy 2016 szeptemberében a végrehajtó a törvényi feltételek tényleges fennállása nélkül állapította meg a végrehajtás szünetelését. 2017 augusztusában a végrehajtást kérő megkeresése alapján a végrehajtó árverési hirdetményt adott ki, majd az árverés sikertelenségét követően 2017. október 24-én újabb árverést tűzött ki. Az ismételt árverés sikertelensége után 2018. január 30-án a végrehajtó a Vht. előírásainak megfelelően jegyzőkönyvben rögzítette, hogy a panaszosnak lefoglalható, értéket képviselő ingó vagyona nincs, gépjárművel nem rendelkezik, munkaviszonyban nem áll, letiltható jövedelemmel nem rendelkezik, továbbá a Vht 47. §-a szerinti, jövedelmi és vagyoni helyzetet feltáró adatbeszerzések nem vezettek eredményre, a lefolytatott ingatlan árverések sikertelenül zárultak, követelése fejében a végrehajtást kérő az ingatlant nem vette át. Az ismertetett tények alapján, *2018. január 30-án a végrehajtó a törvényi előírásoknak megfelelően állapította meg a végrehajtás szünetelését, és intézkedett a folyamatos árverési hirdetmény EÁR-ben rögzítése iránt.* A folyamatos árverési hirdetmény esetében az ingatlan releváns adatai folyamatosan elérhetők a világhálón, akkor is, ha az eljárás éppen szünetel. Ha a legutolsó árverés tarását követően ajánlat érkezése nélkül öt év eltelt vagy az eljárás folytatására nincs már szükség, a folyamatos árverési hirdetményt törölni kell. (Vht 159-160.§)

A végrehajtó azzal, hogy 2016 szeptemberében a törvényi feltételek fennállása nélkül állapította meg a végrehajtás szünetelését, a jogállamiság követelményével összefüggésben visszásságot okozott, eljárási hibáját azonban később orvosolta.

A vizsgálat eredményeképp megállapítható: A tisztességes eljáráshoz való jogból következő eljárási követelmények az adós méltányolható érdekeire figyelemmel a végrehajtóval szemben eljárási garanciaként támasztják azt, hogy a végrehajtó a részletfizetés engedélyezése során ne állapítson meg az adós terhére teljesíthetetlen részletfizetési kötelezettséget, amivel gyakorlatilag 500.000 –Ft-nál kisebb összegű tarozás esetén elzárja az adóst attól a lehetőségtől, hogy a végrehajtási eljárás a lakóingatlanára vezetett végrehajtás nélkül folyjék le.

Áprilisi átiratában a végrehajtó arról tájékoztatott, hogy a panaszossal szemben munkabérletiltás van folyamatban, és „amennyiben a követelés a letiltás eredményeként kiegyenlítést nyer, úgy a folyamatos árverési hirdetményt törlik az EÁR-ból”. A végrehajtó átirata arról tanúskodik, hogy a végrehajtási eljárás ismételten folyamatban van, ami felveti a részletfizetés újbóli engedélyezésének lehetőségét.

Intézkedésem

A jelentésben megállapított, a végrehajtó eljárásával, mulasztásával előidézett visszasságok orvoslása tárgyában az Ajbt. 20.§ (1) bekezdésében és 32. § (1) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján felkérem a végrehajtót, tegye lehetővé – a panaszos nyilatkozatra kérésével –, hogy a panaszos a munkabérletiltás mellett élhessen a részletfizetés lehetőségével.

Budapest, 2018. augusztus 13 .

Székely László

